

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2021 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zbigniew Muszyński

Ławnicy: Anna Bocianowska, Katarzyna Dąbkowska

Protokolant: Małgorzata Foj

przy udziale Prokuratora Doroty Leśniewskiej

po rozpoznaniu w dniach 30.06.2021r., 13.07.2021r., 06.10.2021r., 10.11.2021r., 17.11.2021r.,

sprawy:

1. **J. K.**, syna A. i M. z d. S., urodzonego w dniu (...) w R.,
2. **M. W. (1)**, córki J. i E. z d. W., urodzonej w dniu (...) we W.,

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od listopada 2020r. do 18 lutego 2021r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, udzielali małoletniemu Ł. K. (1), 15 razy środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości 12 gramów, a w tym w dniu 18 lutego 2021r. udzielili małoletniemu Ł. K. (1) marihuany w ilości 1,47 grama netto,

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. w nieustalonym okresie do 18 lutego 2021 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, posiadali w znacznej ilości środki odurzające w postaci 192,66 gramów netto marihuany i substancje psychotropowe w postaci 256,69 gramów netto amfetaminy, w celu ich dalszego udzielania, ,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k.,

*****

I. uznaje oskarżonych **J. K. i M. W. (1)** za winnych popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że działali w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a z opisu czynu eliminuje znamię małoletności Ł. K. (1), przy czym J. K. tego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2014r., sygn. akt III K 283/13 za zbrodnię z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 1 i 6 k.k., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 5 lat próby, której wykonanie zarządzono, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 25 czerwca 2014r., sygn. akt VII K 203/14 za występki z art. 279 § 1 k.k., na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby, której wykonanie zarządzono, objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 września 2018r., sygn. akt III K 195/18, na karę łączną

3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 08.02.2017r. do 29.05.2020r., tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. - wobec J. K. i przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.

- wobec M. W. (1), i za to wymierza:

- J. K., na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 57 b k.k., karę **roku i 8 (ośmiu)** miesięcy pozbawienia wolności ;

- M. W. (1), na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 60 § 1 k.k. i § 6 pkt 3 k.k. w zw. z art. 57 § 2 k.k. karę **6 (sześciu)** miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonych **J. K. i M. W. (1)** za winnych popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to wymierza:

- J. K., na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

- M. W. (1), na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 60 § 1 k.k. i § 6 pkt 3 k.k., karę **10 (dziesięciu)** miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeka w miejsce kar jednostkowych wobec oskarżonego J. K. karę **3 (trzech)** lat pozbawienia wolności, zaś wobec M. W. (1) karę **roku** pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec M. W. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby **5 (pięciu)** lat;

V. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżoną **M. W. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżoną **M. W. (1)** w okresie próby do powstrzymywania się od używania środków odurzających i substancji psychotropowych;

VII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną **M. W. (1)** do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności :

- **J. K.**, okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 18 lutego 2021r., godz. 14:30 do dnia 29 kwietnia 2021 r.;

- **M. W. (1)**, okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 18 lutego 2021 r., godz. 14:30 do dnia 13 lipca 2021r., godz.16:25, w przypadku zarządzenia jej wykonania;

IX. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa osiągniętej korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa przez oskarżonych J. K. i M. W. (1) w kwocie 14 460 zł.;

X. na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeka przepadek dowodów rzeczowych wyszczególnionych w wykazie dowodów rzeczowych pod numerem Drz. 189-194/21, lp.1-6 i zarządza ich komisyjne zniszczenie;

XI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw.

L. G. kwotę 1697,40 zł brutto, tytułem udzielonej pomocy prawnej z urzędu, oskarżonemu J. K. oraz na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. G., kwotę 1697,40 zł brutto, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej M. W. (1);

XII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty;

Katarzyna Dąbkowska Sędzia Zbigniew Muszyński Anna Bocianowska

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 106/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. K., M. W. (1)	I. części dyspozytywnej wyroku tj. w stosunku do: - J. K. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy	

		<p>z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p> <p>- M. W. (1) przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>J. K. w czerwcu 2021 roku, wprowadził się do M. W. (1), mieszkającej we W.. Oskarżony zamawiał amfetaminę i ziele konopi inne niż włókniste od nieustalonej osoby o imieniu A.. Osoba ta, dostarczała narkotyki, które były odbierane przez J. K. a w czasie jego nieobecności przez M. W. (1).</p> <p>W okresie od listopada 2020 roku do 18 lutego 2021 roku, M. W. (1) i J. K., działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili Ł. K. (1) nie mniej niż piętnastokrotnie, łącznie 12 gramów ziela konopi inne niż włókniste. Osobą przekazującą narkotyki i odbierającą pieniądze od Ł. K. (1) tj. 40 złotych za jeden gram był głównie J. K., choć kilkukrotnie udzielała narkotyki M. W. (1).</p>	<p>częściowe wyjaśnienia J. K.</p>	<p>79-82, 92-94, 104, 308v-309v</p>	

<p>Do ostatniej transakcji doszło w dniu 18 lutego 2021 roku, podczas której udzielili mu ziele konopi inne niż włókniste w ilości 1,47 grama netto. Po transakcji zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji.</p> <p>Środki pieniężne uzyskane ze sprzedaży narkotyków przeznaczali na bieżące potrzeby. Część środków w kwocie 14.460 złotych, zabezpieczono podczas przeszukania mieszkania.</p>			
<p>częściowe wyjaśnienia M. W. (1)</p>	<p>69-73, 76-78, 101, 307v-308v</p>		
<p>zeznania Ł. K. (1)</p>	<p>28-29 (392v)</p>		
<p>zeznania M. L.</p>	<p>40-42, 310</p>		
<p>zeznania P. S.</p>	<p>47- 49, 310v</p>		
<p>protokół użycia wagi i testera</p>	<p>31-32</p>		
<p>protokół przeszukania osoby</p>	<p>25-27</p>		
<p>Opinia fizykochemiczna</p>	<p>60-62, 113-120</p>		

oświadczenie J. K.	197		
protokół przeszukania osoby	25-27, 30-35		
1.1.2.	J. K., M. W. (1)	II. części dyspozytywnej wyroku, i odpowiednio części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa kwalifikowane z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. W. (1) i J. K., w nieustalonym okresie do dnia 18 lutego 2021 roku we W. posiadali środki odurzające w postaci 192,66 gramów netto ziela konopi innych niż włókniste i substancje psychotropowe w postaci 256,69 gramów netto amfetaminy. Środki były przeznaczone na w celu ich dalszego udzielania. Amfetamina oraz jej sole znajdują się w grupie II- P wykazu substancji psychotropowych, stanowiących załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji	częściowe wyjaśnienia J. K.	79-82, 92-94, 104, 308v-309v	

<p>psychoaktywnych o których mowa (art. 32 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).</p> <p>Ziele konopi inne niż włókniste znajduje się w wykazie środków odurzających (grupa I-N i IV-N) stanowiącym załącznik nr 2 do ww. rozporządzenie (art. 33 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).</p>			
<p>częściowe wyjaśnienia</p> <p>M. W. (1)</p>	<p>69-73,</p> <p>76-78,</p> <p>101,</p> <p>307v-308v</p>		
<p>zeznania</p> <p>Ł. K. (1)</p>	<p>28-29 (392v)</p>		
<p>zeznania</p> <p>M. L.</p>	<p>40-42,</p> <p>310</p>		
<p>protokół użycia wagi i testera</p>	<p>11-14</p>		
<p>protokół przeszukania mieszkania i osoby</p>	<p>23-24,</p> <p>33-35</p>		
<p>opinia fizykochemiczna</p>	<p>60-62,</p> <p>113-120</p>		
<p>protokół przeszukania mieszkania</p>	<p>16-18</p>		

protokół przeszukania osoby	20-22		
J. K. legitymujący się wykształceniem średnim, z wyuczonym zawodem kucharza małej gastronomii. Kawaler, bezdzietny. Nieleczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo. Upřednio wielokrotnie karany.	częściowe wyjaśnienia J. K.	79-82, 92-94, 104, 308v-309v	
dane o karalności	55-57		
Wywiad kuratorski- J. K.	136		
informacja z NeoSad	395		
M. W. (1) legitymuje się wykształceniem podstawowym. Panna, bezdzietna. Bezrobotna. Nieleczona neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo. Dotychczas niekarana. M. W. (1) nie jest chora psychicznie w rozumieniu psychozy i nie była chora psychicznie w krytycznym czasie. Nie jest upośledzona umysłowo. Nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.	częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	69-73, 76-78, 101, 307v-308v	

Nie rozpoznano zespołu uzależnienia.			
dane o karalności	110		
Wywiad kuratorski- M. W. (1)	132-134		
zeznania E. W.	320v-321		
opinia sądowo- psychiatryczna	334-336		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. K. M. W. (1)	I. części wstępnej kwalifikowany z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie wykazano, aby J. K. i M. W. (1) mieli świadomość, że udzielali środki odurzające osobie małoletniej. Wygląd i zachowanie Ł. K. (1) sugerował, że jest on osobą pełnoletnią.	częściowe wyjaśnienia J. K.	309, 309v	

zeznania M. L.	310		
zeznania P. S.	310v		
częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	308		
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.2.	częściowe wyjaśnienia J. K.	Wyjaśnienia oskarżonego z etapu postępowania przygotowawczego zasługują na wiarę jedynie w części dotyczącej sprawstwa M. W. (1), co oczywiste nie w kwestii, że działała ona samodzielnie. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym przed Sądem, w którym przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia, które znajdują odzwierciedlenie w wyjaśnieniach współoskarżonej, zeznaniach świadków oraz protokołach czynności procesowych, a także opinii fizykochemicznej.	
częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	Wyjaśnienia oskarżonej zasługują w większości na wiarę. M. W. (1)		

	<p>już podczas pierwszego przesłuchania w trakcie postępowania przygotowawczego przyznała się do zarzucanych jej czynów. Opisała proceder narkotykowy, w tym nabywanie amfetaminy i marihuany od nieustalonej osoby o imieniu A., z którym rozliczała się podczas nieobecności J. K.. Oskarżona przyznała, że kilkanaście razy sprzedali narkotyki Ł. K. (1), jednakże myślała, że ma 19 lat, co zasługuje na przyznanie waloru wiarygodności z uwagi na pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności.</p>		
1.1.1.	<p>zeznania Ł. K. (1)</p>	<p>Zeznania zasługują na wiarę. Znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach M. L. i P. S.. Ł. K. (1) przyznał, że zakupił 1,5 gramów tzn. marihuany, zaś łącznie piętnastokrotnie nabył 12 gramów narkotyku.</p>	
<p>zeznania Ł. K. (1) zeznania P. S.</p>	<p>Świadkowie będący funkcjonariuszami Policji, którzy byli naocznymi świadkami transakcji narkotykowej z dnia 18 lutego 2021 roku złożyli spójne zeznania, opisując przebieg zdarzenia oraz dalszych czynności procesowych. Sąd nie znalazł powodów do ich zakwestionowania.</p>		

	Zeznaniom tym nie przeczą nawet sami oskarżeni, i przyznaje świadek Ł. K. (1) a nadto mają swoje odzwierciedlenie w protokołach czynności procesowych, w tym zatrzymań, przeszukania oraz w opinii fizykochemicznej.		
Opinia fizykochemiczna	Z opinii wynika, że zabezpieczona u Ł. K. (1) substancja stanowi ziele konopi inne niż włókniste.		
oświadczenie J. K.	J. K. w skierowanym do prokuratora piśmie, wskazał że chce przyznać się do winy.		
protokół przeszukania osoby	Ujawnienie u Ł. K. (1) zawiniątka z folii z zawartością suszu oraz telefon komórkowy.		
1.1.2.	protokół przeszukania mieszkania	Ujawnienie suszu roślinnego i proszku białego, wagi elektronicznej, telefonów, pieniędzy i kartki z zapiskami imion, i pseudonimów oraz kwot.	
protokół przeszukania osoby	Zabezpieczenie pieniędzy w kwocie 130 złotych, w banknotach po dziesięć i dwadzieścia złotych u J. K..		
1.1.1. 1.1.2.	zeznania E. W.	Zeznania szczerze i spontaniczne. Świadek pomimo tego, że jest matką oskarżonej niczego nie ubarwiała i szczegółowo opisała	

		sposób zachowania się swojej córki oraz wcześniejsze problemy wychowawcze.
<p>protokół przeszukania osoby,</p> <p>protokół przeszukania mieszkania,</p> <p>protokół użycia wagi i testera</p>	<p>Wszelkie czynności procesowe podjęte w przedmiotowej sprawie odbyły się zgodnie z prawem, a z każdej z nich sporządzono stosowne protokoły, a ich wyniki nie budziły żadnych wątpliwości. Podjęte w sprawie czynności zostały przeprowadzone przez uprawnione podmioty zaś sposób przeprowadzenia tych czynności nie był kwestionowany przez żadną za stron postępowania.</p>	
Dane o karalności	<p>Ustalając wcześniejszą karalność oskarżonych, Sąd oparł się na odpowiedzi z Krajowego Rejestru Karnego, której przypisuje walor wiarygodności. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność przedstawionych danych, które nie budzą najmniejszych zastrzeżeń, co do ich autentyczności i wiarygodności.</p>	
<p>Opinia fizykochemiczna.</p> <p>Opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Opinie odpowiadają wymogom prawa, jako jasne, pełne i nie zawierające sprzeczności. Zostały sporządzone przez biegłych, posiadających specjalistyczną wiedzę. Powyższe spowodowało, że stanowią</p>	

	pełnowartościowy materiał dowodowy.		
Wywiad kuratorski	Nie budziły wątpliwości opracowane wywiady środowiskowego, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione podmioty i zawierały wszystkie niezbędne elementy.		
informacja z NeoSad	Dowód nie budzi wątpliwości, co do jego wiarygodności, znajdując odzwierciedlenie w danych z rejestru karnego.		
1.2.1.	częściowe wyjaśnienia J. K.	J. K. wyjaśnił, że nigdy nie pomyślał, że Ł. K. (2) może być niepełnoletni, myśląc, że to dorosły mężczyzna, bo tak się zachowywał - palił papierosy, nie chodził do szkoły.	
częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	Oskarżona wyjaśniła, że na pytanie ile ma lat, powiedział, że dziewiętnaście.		
zeznania M. L.	M. L. zeznał, że Ł. K. (1) wydawał się pełnoletni i dopiero z dokumentów dowiedział się, że jest nieletni.		
zeznania P. S.	P. S. zeznał, że odbierał Ł. K. (2) jako osiemnastolatka, dziewiętnastolatka.		
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</i>			

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1. 1.1.2.	częściowe wyjaśnienia J. K.	Wyjaśnienia oskarżonego z etapu postępowania przygotowawczego, podczas których nie przyznaje się do winy i przenosi całą odpowiedzialność za proceder narkotykowy na M. W. (1), nie zasługuje na wiarę, jako sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Ponadto są wewnętrznie sprzeczne, bowiem oskarżony twierdził, że to jego partnerka (M. W. (1)) sprzedawała narkotyki jednocześnie mówiąc, że to on wziął pieniądze, które przekazał Ł. K. (1) za otrzymane narkotyki. Tym samym nie sposób uznać, że nie miał on związku z udzielaniem narkotyków innym osobom. Wyjaśnieniom przeczą wyjaśnienia współoskarżonej jak i zeznań M. L. i P. S., którzy byli naocznymi świadkami transakcji narkotykowej J. K. i Ł. K. (2) w dniu 18 lutego 2021 roku.	
częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	Sąd nie daje wiary wyjaśnieniom oskarżonej w części, w której twierdzi, że nie mówiła słów, które widnieją w protokole przesłuchania z postępowania		

przygotowawczego. Sąd ma na względzie okoliczność, że M. W. (1) podpisała własnoręcznie każdą stronę protokołu, potwierdzając, że odczytała jego treść, w tym na protokole z dnia 20 lutego 2021 roku napisała dodatkowo słowa: „Odczytałam i tak mówiłam, W.”. Niemniej jednak kwestia sporna, a mianowicie okoliczność, czy to oskarżona czy współoskarżony odbierał narkotyki od nieustalonej osoby o imieniu A. nie ma większego znaczenia na gruncie niniejszej sprawy, bowiem nawet gdyby tylko i wyłącznie J. K. przyjmował narkotyki, to były one sprzedawane również przez M. W. (2), czego oskarżona nie kwestionuje, wskazując nawet, że sprzedawała więcej narkotyków niż współoskarżony J. K.. Ponadto oskarżony w złożonych wyjaśnieniach wskazał: „te środki, które otrzymywaliśmy od A. (...)” używając liczby mnogiej, a zatem nie sposób uznać, że jedynie J. K. odbierał narkotyki do dalszej sprzedaży.

Opinia z fizykochemii z kart 128-130

Opinia nie dotyczy niniejszej sprawy.

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I.	J. K., M. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<i>Sąd uznał, że wina i sprawstwo J. K. i M. W. (1) nie budzi wątpliwości. Sąd nie podzielił jednak w pełni kwalifikacji prawnej przyjętej przez rzecznika oskarżyciela publicznego, uznając, że oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. zaś w stosunku do oskarżonego dodatkowo w zw.</i>			

z art. 64 § 1 k.k. ze względu na jego działanie w ramach powrotu do przestępstwa.

• art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

- celem działania oskarżonych była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej;

- zamiar bezpośredni;

- odpłatne przyjęcie środków odurzających i substancji psychotropowych, w celu późniejszego udzielania innym osobom-konsumentom.

Przestępstwo z art. 59 ustawy można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (dolus coloratus). Sąd podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Katowicach który przyjął, że: „wprowadzenie do obrotu i udzielenie środków odurzających w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zawsze jest działaniem umyślnym, czyli celowym i popełnionym ze swojego rodzaju premedytacją.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27.04.2006 r., II AKa 90/06, KZS 2006/11, poz. 94). W

świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2002 r., sygn. akt III KK 133/02: „przestępstwo z art. 46 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu – motywacją sprawcy jest osiągnięcie korzyści osobistej lub majątkowej. Istotną cechą każdej korzyści jest zdolność do zaspokajania potrzeb. Rozróżnienie między korzyścią majątkową a osobistą opiera się na kryterium charakteru zaspokojonej potrzeby. Jeżeli jakieś dobro zaspokaja przede wszystkim potrzebę niematerialną, to jest korzyścią osobistą. Zatem korzyść osobista to dobro mające wartość ekonomiczną lub nie, zaspokajające przede wszystkim potrzeby niematerialnej sprawcy”. Przepis art. 46 ustawy obowiązującej w dacie wydania orzeczenia odpowiada obecnemu przestępstwu z art. 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd zmienił kwalifikację prawną czynu uznając, że dopuścili się występku z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Kwalifikowany typ przestępstwa z art. 59 ust. 2 u.p.n. wymaga

wykazania świadomości oskarżonego co do małoletniości osoby. Fakt ten podobnie, jak każdy inny konieczny dla ustalenia odpowiedzialności, powinien być udowodniony, i to ponad wszelką wątpliwość (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. II AKa 72/15, LEX nr 1711602). Brak było możliwości przypisania przestępstwa z ust. 2 powołanego przepisu, bowiem oskarżeni nie mieli wiedzy, co do wieku Ł. K. (1), gdyż wyglądał na starszego, i tak też się zachowywał - nie chodził do szkoły, palił papierosy, przebywał z osobami dorosłymi. Zarówno oskarżeni jak i świadkowie zdarzenia, będący funkcjonariuszami Policji nie mieli świadomości, że Ł. K. może być małoletni. Rzecznik oskarżenia publicznego zarzucając czyn z art. 59 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nie zbadał w toku postępowania przygotowawczego, czy można było przypuszczać, że Ł. K. (1) mógł być małoletni, i zostało to zbadane dopiero w toku postępowania sądowego. Jednakże już z zeznań M. L. wynika, że on również nie przypuszczał, że wymieniony może nie mieć ukończonych

osiemnastu lat skoro użył słów w trakcie przesłuchania „jak się okazało nieletniemu”. Świadczy to, o tym że nawet świadek będący funkcjonariuszem Policji nie miał świadomości przy zatrzymaniu, że wymieniony jest osobą małoletnią. Tym samym nie sposób przewidywać, że oskarżeni, którzy nie znali prywatnie Ł. K. (1) mogliby móc posiadać tę wiedzę. Przed Sądem zarówno oskarżeni jak i naoczni świadkowie zdarzenia, wprost wskazywali, że ww. wyglądał na pełnoletniego. Wprawdzie nie jest wymagana jednoznaczna i konkretna wiedza o tym, że osoba której udziela się narkotyki nie ma ukończonych osiemnastu. Świadomość sprawcy co do tego faktu powinna kształtować się na podstawie wszystkich okoliczności sprawy i wystarczy, że będzie się on godził na taką ewentualność (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2014 roku, II AKa 158/14, Lex 1499079). Czym innym jest ustalenie, że sprawca przewidywał małoletniość odbiorcy udzielanego narkotyku i godził się na nią, a czym innym uznanie (ocena), że mógł wiedzieć, a co najmniej przypuszczać, że jest on małoletni. O ile pierwsze odpowiada ustawowej

definicji umyślności, o tyle drugie może być odczytane - pod warunkiem spełnienia dalszych przesłanek z art. 9 § 2 k.k. - jedynie w kategoriach działania nieumyślnego. Innymi słowy nie zawsze z faktu, że ktoś mógł przewidzieć określony stan rzeczy, objęty znamieniem zarzucanego mu czynu wynika, że - w krytycznym czasie - rzeczywiście go przewidywał i na stan ten się godził (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 stycznia 2011 r. II AKa 451/10, Lex numer 785464). Skoro zatem oskarżeni nie znali Ł. K. (1), nie posiadali wiedzy, co do jego wieku, i brak jest danych świadczących o tym, że w oparciu o towarzyszące okoliczności, mogli przewidywać taką możliwość i się na nią godzić. Samo spełnienie warunku formalnego «małoletniości» nie warunkuje automatycznie możliwości przypisania sprawcom kwalifikowanego typu przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, gdyż obligatoryjnie musi się to wiązać ze świadomością tej okoliczności po ich stronie. Mając na względzie, że prokuratura na etapie śledztwa nie przeprowadziła w tym zakresie postępowania

dowodowego a okoliczność co do wieku nabywającego narkotyki podlega udowodnieniu jak każdy inny fakt istotny dla przypisania odpowiedzialności karnej, nie sposób przypisać oskarżonemu zbrodni. W konsekwencji koniecznym było przypisanie oskarżonemu występku z art. 59 ust. 1 zamiast zbrodni z art. 59 ust. 2 powołanej ustawy.

• **art. 12 § 1 k.k.**

1) działanie wieloczynowe popełnione w krótkich odstępach czasu;

2) wykonanie zamiaru powziętego z góry w odniesieniu do wszystkich zachowań;

3) wszystkie te zachowania objęte są podjętym uprzednio zamiarem i dokonywane w owych odstępach czasu.

• **art. 64 § 1 k.k.**

W stosunku do oskarżonego J. K. wystąpiła okoliczność o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tegoż przepisu, stosuje się go w sytuacji, gdy sprawca (tut. J. K.), dopuszcza się przestępstwa umyślnego podobnego do tego, za które został uprzednio skazany, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary. W przedmiotowej sprawie oskarżony został

uprzednio skazany za przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a to:

- wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2014r., sygn. akt III K 283/13 za zbrodnie rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia kwalifikowane z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 1 i 6 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 5 lat próby, której wykonanie zarządzono,

oraz

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Krzyków we Wrocławiu z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt VII K 203/14 za występki z art. 279 § 1 k.k., na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby, której wykonanie zarządzono.

Wymierzone kary, o których mowa powyżej zostały następnie objęte wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 września 2018 roku, sygn. akt III K 195/18, który orzekł karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

J. K. karę odbywał w okresie od 8 lutego 2017 roku do 29 maja 2020 roku.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 115 § 3 k.k. przestępstwo z zastosowaniem przemocy albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne. Tym samym przestępstwo rozboju i przestępstwo kradzieży z włamaniem oraz udzielanie środków odurzających uznać należy za przestępstwa podobne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 września 2013 r, sygn. akt II AKa 293/13, czyn, który wyczerpuje znamiona art. 59 ust. 2 u.p.n. charakteryzuje się także działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a więc jest podobny (art. 115 § 3 k.k.) do przestępstw z art. 279 § 1 k.k., popełnionych w celu osiągnięcia korzyści materialnych (Lex nr 1381623). Z tego też względu zastosowanie znalazł przepis art. 64 § 1 k.k., bowiem oskarżony odbył co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, a dokładnie 3 lata, 3 miesiące i 21 dni. Czynu dopuścił w ciągu pięciu lat po dobytciu tejże kary, bowiem skończył ją odbywać z dniem

<p>29 maja 2020 r. a czynu dopuścił się w okresie od listopada 2020 roku do 18 lutego 2021 roku. Zatarcie skazania nie nastąpiło. Sąd w sytuacji działania w ramach powrotu do przestępstwa tzn. recydywy, może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>II.</p>	<p>J. K., M. W. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Przedmiotem ochrony w art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 62 cytowanej ustawy sprowadza się do niezgodnego z przepisami tej ustawy posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych. Posiadanie jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą, nie jest jednakże utożsamiane z</p>			

posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. Posiadaniem jest każde, niezależne od czasu trwania, a zatem choćby krótkotrwałe, faktyczne władztwo nad rzeczą. Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 2 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (wyrok SN z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2).

Dla wypełnienia znamion tego przestępstwa wystarczające jest zatem zaistnienie stanu, w którym sprawca - choćby przez krótki czas roztacza swoje faktyczne władztwo nad substancją zaliczaną przez ustawę do narkotyków, nawet jeżeli czyni to w celu użycia lub z zamiarem użycia w/w substancji, jak wynika także z w/w cytowanego orzeczenia Sądu Najwyższego, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się. Z punktu widzenia prawno- karnej oceny zachowania oskarżonych nie ma więc znaczenia okres, w jakim posiadali narkotyki. Dla przypisania sprawcy czynu z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii wystarczająca jest bowiem, oprócz stwierdzenia obiektywnej przesłanki w postaci faktycznego władztwa nad narkotykami, dodatkowa przesłanka w postaci świadomości sprawcy co do tego, iż znajduje się on w posiadaniu narkotyków. Znamieniem kwalifikującym przestępstwa z art. 62 ust. 2 cyt. ustawy jest posiadanie znacznej ilości środków odurzających, substancji psychotropowych, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Oskarżeni mieli pełną świadomość, że posiadali substancje niedozwolone, co nie budzi najmniejszych wątpliwości Sądu, bowiem nie dość że je udzielali innym osobom celem osiągnięcia korzyści majątkowych, to dodatkowo sami je używali. Niemniej jednak okoliczność chęci ich późniejszego udzielenia innym osobom nie może powodować, że można oskarżonym przypisać kumulatywną kwalifikację art. 62 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W wypadku zrealizowania przez sprawcę, który posiadał środek odurzający lub substancję psychotropową, innego czynu zabronionego przez tę ustawę (połączonego z wyzbyciem się

środka narkotycznego), sprawca odpowiada za zrealizowany czyn następczy. W płaszczyźnie ocen prawnych mamy wówczas do czynienia z niewłaściwym zbiegiem przepisów typizujących każde z tych dwóch zachowań. To zaś oznacza, że przyjęcie w podstawie skazania zarówno zbiegu realnego jak też zbiegu kumulatywnego byłoby błędne. W tej jednak sprawie stan faktyczny jest całkowicie odmienny. Sprawca nie wyzbył się posiadanych środków odurzających lecz (jeszcze) je posiadał. Jest oczywiste, że czyn posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych nie może zostać "pochłonięty" (jako czyn następczy współkarany) przez wcześniejsze zachowania polegające na udzieleniu innym osobom, innych (co do ich indywidualnego oznaczenia) środków tego samego rodzaju. Tym bardziej czyn uprzedni, polegający na udzieleniu środków narkotycznych, nie może zostać uznany za tożsamy z czynem polegającym na bezprawnym posiadaniu przez oskarżonego środków narkotycznych, bez względu na to, czy zamiarem sprawcy było ich skonsumowanie, czy też przestępne wprowadzenie obrotu, udzielenie innej osobie

<p>lub inne zachowanie zabronione przez prawo. Nawet jeśliby oskarżony rzeczywiście zmierzał do udzielenia, czy wprowadzenia do obrotu posiadanych środków narkotycznych, wcześniejsze ich ujawnienie zapobiegło realizacji czynu zamierzonego (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2006 r. II AKA 19/06, Lex nr 176535).</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek,			

Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. K.	I.	I.	<p>Sąd za przypisane oskarżonemu J. K. przestępstwo zgodnie z dyspozycją art. 57b k.k., był zobligowany wymierzyć karę powyżej roku pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd wymierzając karę roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności uznał, że jest to kara adekwatna do stopnia winy oskarżonego. Kara orzeczona w wyższym wymiarze byłyby karą nazbyt surową. Wymierzona oskarżonemu kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanych przestępstw i realizuje powszechną zasadę sprawiedliwości</p>

			<p>społecznej i praworządności.</p> <p>Sąd miał na uwadze przede wszystkim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakter czynu zabronionego i wysoką społeczną szkodliwość popełnionego przestępstwa, w tym rodzaj i charakter naruszonego dobra, godzące w podstawowe wartości jakimi są zdrowie i życie, rozmiar wyrządzonej i grożącej szkody, postać zamiaru i motywację oskarżonego, jaką było działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, - ilość narkotyków udzielonych Ł. K. (1) - uprzednią karalność, - działanie w ramach powrotu do przestępstwa.
M. W. (1)	I.	I.	<p>Sąd na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 60 § 1 k.k. i art. 60 § 6 pkt. 3 k.k. w zw. z art. 57 § 2 k.k. wymierzył oskarżonej karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał na względzie treść art. 57b k.k., jednakże zgodnie z art. 57 § 2 k.k. w przypadku zbiegu podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie</p>

albo obostrzenie kary. W tym przypadku, Sąd złagodził karę oskarżonej, uznając że kara pozbawienia wolności w wymiarze zawnioskowanym przez rzecznika oskarżenia publicznego (3 lata pozbawienia wolności) jest karą zbyt wysoką. Sąd ma na względzie, że wniosek dotyczył kary w najniższym wymiarze z założeniem, że prokurator uznawał za aktem oskarżenia, że M. W. (1) popełniła zbrodnie, jednakże Sąd przypisał występki z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a nadto koniecznym było zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w stosunku do młodocianej oskarżonej, zgodnie z art. 60 § 1 i § 6 pkt. 3 k.k. i w konsekwencji wymierzenie kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Młodocianym zgodnie z art. 115 § 10 k.k. jest sprawca, który w chwili popełnienia czynu nie ukończył 21 lat (oskarżona miała 20 lat) a w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lata (oskarżona miała 21 lat). Do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 1 nie wystarcza, że sprawcą jest młodociany. Może ono bowiem nastąpić dopiero, gdy przemawia za nim ocena

całości kształtu okoliczności przedmiotowo-podmiotowych ustalonych w sprawie, w powiązaniu z pozostałymi okolicznościami wskazanymi w wymienionych przepisach (wyrok SN z 29 lipca 2008 r., WA 27/08, OSNKW 2008, nr 11, poz. 93).

W ocenie Sądu kara wynikająca wprost z przepisu art. 59 ust. 1 nawet w jej najniższym wymiarze byłaby w stosunku do oskarżonej niewspółmiernie surowa. Za zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary przemawiała postawa oskarżonej, która przyznała się do winy, złożyła szczegółowe wyjaśnienia, nadto oskarżona już podczas zatrzymania współpracowała z organami ścigania i wskazała, gdzie znajdują się narkotyki. Oskarżona ma także negatywny stosunek do popełnionego czynu. Ponadto na wymiar kary wpływ ma także rodzaj narkotyku, tzw. miękkiego, co w orzecznictwie podnoszone jest powszechnie jako jeden z wyznaczników stopni społecznej szkodliwości czynów związanych z narkomanią. Podkreślić przy tym należy, że jak sama nazwa aktu prawnego wskazuje, jego celem jest przeciwdziałanie

			<p>narkomanii. Zatem celem wymierzonej kary ma być wobec takich sprawców jak oskarżona powstrzymanie ich przed dalszym popełnianiem tego rodzaju przestępstw, czego nie osiąga się zazwyczaj przez surowość i bezwzględność orzeczonej kary. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że zachodzą przesłanki do skorzystania w stosunku do oskarżonej z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary.</p> <p>Wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonej kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Wymierzona kara jest karą w pełni adekwatną i spełnia swoje funkcje zarówno w zakresie prewencji indywidualnej (cele zapobiegawcze i wychowawcze) jak i generalnej (kształtowanie w społeczeństwie postawy poszanowania prawa).</p>
J. K.	II.	II.	Sąd wymierzył J. K. za posiadanie substancji psychotropowych i środków uderzających w znacznej ilości karę dwóch

lat pozbawienia wolności. Sąd uznał, że kara w takim wymiarze będzie karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego. Kara orzeczonej w wyższym wymiarze byłaby karą nazbyt surową. W opinii Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego przestępstwa.

Sąd miał na względzie, jako okoliczności zaostrzające karalność:

- ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, w tym posiadania tzn. twardego narkotyku, jakim jest amfetamina,
- uprzednią karalność,
- negatywną prognozę kryminologiczną, bowiem oskarżony pomimo odbywania kary pozbawienia wolności nie przeszedł pomyślnie procesu resocjalizacji, gdyż po opuszczeniu zakładu karnego ponownie dopuścił się czynu zabronionego, mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej,

			<p>- wysoką społeczną szkodliwością czynu, w tym motywację i postać zamiaru, naruszone dobro, szkodę.</p> <p>Jako okoliczności łagodzące, Sąd poczytał:</p> <p>- przyznanie się do winy przed Sądem.</p>
M. W. (1)	II.	II.	<p>Sąd wymierzył M. W. (1) za posiadanie substancji psychotropowych i środków uderzających w znacznej ilości karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, korzystając z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, z uwagi na okoliczność, że M. W. (2) jest młodociana, a okoliczności faktyczne sprawy pozwalają przypuszczać, że cele kary, w tym w szczególności cele wychowawcze zostaną w sprawie spełnione. Pomimo znacznych ilości narkotyków, sąd uznał, że kara w takim wymiarze będzie karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej. Kara orzeczona w wyższym wymiarze byłaby karą nazbyt surową. W opinii Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonej</p>

			<p>kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego przestępstwa.</p> <p>Sąd miał na względzie, jako okoliczności zastrzające karalność:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, w tym posiadania tzn. twardego narkotyku, jakim jest amfetamina, - wysoką szkodliwością czynu. <p>Jako okoliczności łagodzące, Sąd poczytał:</p> <ul style="list-style-type: none"> - młody wiek sprawcy, - przyznanie się do winy, - współpracy z organami ścigania, - dotychczasową niekaralność, - negatywny stosunek do popełnionego czynu, - pozytywną prognozę kryminologiczną.
J. K., M. W. (1)	III.	I. i II.	<p>Sąd połączył oskarżonym J. K. i M. W. (1) kary pozbawienia wolności wymierzone w punkcie I. i II. części dyspozytywnej wyroku, orzekając w miejsce kar jednostkowych kary łączne tj.</p> <ul style="list-style-type: none"> - wobec oskarżonego J. K. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności

			<p>Zaś</p> <p>- wobec M. W. (1) karę roku pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd zastosował zasadę asperacji i orzekł karę od najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych, ale niższej niż ich suma. Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji, gdyż kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne biorąc pod uwagę długość trwania proceduru, a w stosunku do oskarżonej dodatkowo dotychczasową niekaralność.</p> <p>Sąd miał możliwość orzeczenia wobec J. K. karę od roku i dziewięciu miesięcy do trzech lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności zaś wobec M. W. (1) od 7 miesięcy do roku i czterech miesięcy. Sąd uznał, że karami odpowiednimi, będą kary odpowiednio trzech lat i roku pozbawienia wolności.</p>
M. W. (1)	IV.	I. i II.	<p>Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na maksymalny okres próby, przewidziany dla młodocianych w art. 70 § 2 k.k. tj. pięciu lat. W sprawie zaistniały formalne przesłanki</p>

			<p>zawieszenia kary, bowiem wymierzona oskarżonej kara pozbawienia wolności nie przekracza roku, w czasie skazania M. W. (1) nie była skazana na karę pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd uznał, że wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności dla zapobieżeniu powrotowi do przestępstwa, jest wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszenie jej wykonania. Sąd uznał, że oskarżona nie jest osobnikiem na tyle zdemoralizowanym, aby zastosować wobec niej środki resocjalizacyjne w zakładzie zamkniętym. Sąd wziął pod uwagę postawę M. W. (1), jej właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa.</p>
M. W. (1)	V.	I. i II.	<p>Z uwagi na obligatoryjny obowiązek dozoru wobec sprawcy młodocianego, Sąd zgodnie z dyspozycją przepisu art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżoną M. W. (1) pod dozór kuratora sądowego w okresie próby.</p>
M. W. (1)	VI.	I. i II.	<p>Sąd z uwagi na zawieszenie wykonania kary zgodnie z dyspozycją przepisu art. 72 § 1 pkt 5 k.k., zobowiązał oskarżoną do powstrzymania się od używania środków</p>

			odurzających i substancji psychotropowych.
M. W. (1)	VII.	I. i II.	Sąd z uwagi na zawieszenie wykonania kary orzeczonej w stosunku do oskarżonej M. W. (1), zgodnie z dyspozycją art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał ją do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.
J. K., M. W. (1)	IX.	I. i II.	Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa osiągniętej korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa przez oskarżonych J. K. i M. W. (1) w kwocie 14 460 złotych, która to kwota została zabezpieczona w trakcie przeszukania mieszkania, zajmowanego przez wymienionych a zgodnie z wyjaśnieniami M. W. (1) środki te pochodziły z proceder narkotykowego.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. K., M. W. (1)	VIII.	I. i II.	Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okresu tymczasowego aresztowania, jak i zatrzymania. Sąd na

			<p>podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. I tak,</p> <p>- J. K., okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 18 lutego 2021r., godz. 14:30 do dnia 29 kwietnia 2021 r. (Sąd miał na względzie, że oskarżony został zwolniony w dniu 13 lipca 2021 roku o godz. 14:30 (k. 329), jednakże oskarżony od dnia 30 kwietnia 2021 roku odbywał karę pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Krzyki, sygn. akt V K 721/20 (k. 315);</p> <p>- M. W. (1), okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 18 lutego 2021 r., godz. 14:30 do dnia 13 lipca 2021 r., godz. 16:25 zgodnie z informacją na karcie 331-332 (w przypadku zarządzenia jej wykonania).</p>
J. K., M. W. (1)	X.	I. i II.	Sąd na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu

			<p>narkomanii, orzekł przepadek dowodów rzeczowych, które służyły lub były przeznaczone do popelnienia przestępstwa przez oskarżonych w postaci środków odurzających i substancji psychotropowych zabezpieczonych w mieszkanu zajmowanym przez oskarżonych. Jednocześnie Sąd zarządził, że przepadek ww. dowodów rzeczowych zostanie wykonany poprzez ich komisyjne zniszczenie.</p>
J. K., M. W. (1)	XI.	I. i II.	<p>Z uwagi na udział w sprawie obrońcy oskarżonych działających z urzędu, zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego jak i sądowego, zasądzone koszty obrony z urzędu świadczonej na rzecz J. K.- adwokatowi L. G. w kwocie 1697,40 złotych brutto oraz na rzecz M. W. (1)- adwokat A. G. w kwocie 1697,40 złotych brutto. Za postępowanie przygotowawcze, Sąd zasądził kwotę 300 złotych, za pierwszą rozprawę przed Sądem 600 złotych i za kolejne cztery terminy rozpraw 20 % z 600 złotych, a zatem po 120 złotych (łącznie 480 złotych), co daje łączną kwotę 1.380 złotych. Po powiększeniu o stawkę podatku VAT (23%) tj. 317,40 złotych, koszty obrony wyniosły 1697,40 złotych brutto.</p>

		<p>Powyższe stawki wynikają z przepisów § 17 ust. 1 pkt 2, § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Sąd nie zasądził od oskarżonych nawiązki na cel zapobiegania i zwalczania narkomani. Zgodnie z przepisem art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii określony ww. środek karny, Sąd może orzec fakultatywnie, w razie skazania sprawcy za przestępstwa z art. 53–63 powołanej ustawy. W przedmiotowej sprawie oskarżeni dopuścili się wprawdzie przestępstwa z art. 59 ust. 1 oraz 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu</p>		

<p>narkomanii, jednakże Sąd uwzględniając sytuację finansową oskarżonych, młody wiek M. W. (1) oraz w długość orzeczonej J. K. kary pozbawienia wolności, zdecydował odstąpić od zasądzenia od oskarżonych środka karnego w postaci nawiązki, gdyż w danym przypadku byłoby to niecelowe z uwagi na wskazane powyżej okoliczności.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XII.</p>	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym odstąpił od wymierzenia opłaty, gdyż byłoby to niecelowe z uwagi na stan majątkowy oskarżonych (brak zarówno majątku ruchomego, jak i nieruchomości), nieosiąganie dochodów, i dodatkowo w stosunku do oskarżonego J. K. długość orzeczonej kary pozbawienia wolności. Uiszczenie kosztów i opłaty byłoby dla nich zbyt uciążliwe, a w przypadku ich nie uiszczenia, niemożliwe do wyegzekwowania.</p>	
<p>7. Podpis</p>		

Sędzia
Muszyński

Zbigniew

--